

א"ח הלכות פסח תפס חק יעקב נה

(ה) מעומר (ו) ולכרך. (ז) תחלה (ח) וסופר הייב והשבועות כיצד ביום ראשון אומר (ט) היום יום אחד בעומר (י) עד שבגינוע לשבעה ימים אזיאמר היום שבעה ימים שהם שבוע אחד נעומר וביום ח' אומר היום ח' ימים שהם שבוע אחד ויום י"ב אומר נעומר וכן עד שיגיע ל"ד ימים יאמר היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות נעומר ועל דרך זה סוברים והולך (יא) עד מ"ט ימים ב אם

כתובתו פי ק"מ וז"ל ה"כ בפסחת ה"כ הוא לאלו חוקא כמשמע ומבואר מתחלת וסוף לשונו ודכרוי ע"כ נ"כ וכן מובא להדיא משפטים ה"כ בסוף ספרי ג' בה"ג שהוא מדברי הראש"ל שנ"כ דלברכ"קא (ה) מעומר ונדע"כ אם ספר מעשב י"א (ו) ולכרך הא דמכרכין על פסחך זו ולא על פסחית נידס וזה כחכמתשנו"ר כ"ו ק"י כ"ז כ"ח דכפירא דק"י אינו מנוס הפסחיות שהם לא רצה להוקף לכלה ולהכנס למקדש ולאכול קדשים אלא להשיר שמהם קדש' בידה לפיכך אינה מכרכת על פסחה עכ"ל וקשה דאם בן א"י מכרכת על טבילה וכן על

השחיתה וכו"ג רכב כרכות אלא כיון דע"כ פ' כשרצה לטבול לכעלה נרכבה לטפור ולטבול אחלי לא מכרכת עליה וחדלמ'ד טבילה בזמנה מנזה אחי איכא למימר לכן ג"ל ט"ז הרמב"ם שיקר כמ"ג ח'ס' ככתובות דף ע"ב כושאר פוסקים לפי שאם תראם חתונה לחפרת לכך אינה מכרכת ואף לדעת ס' ק"י דכחענית יחד אומרים ענינו בשמירת אף שאלפ"ר שיארע א"כ ויפתר הענינו תרץ פדנ' וז"ל ח"מ הוי הענין שזות מט"כ כבידה דקתרי לגמרי עכ"ל וע"ד ראה דכל"ה לא קשה מידי דאזנב לא סכית משא"כ דמים המצויים דאשה מליאדם וק"ל (ו) תמלה וכו' דאין מכרכין ומן חכפירה לפי שלכ"כ שמה והכאה בדכ"כ הרמב"ם וזמנה"ל כתב טעם אחר ועיין בכתב שפיין כ"ף סוף סוכה וכרדכ"ז סימן רכ"ו (ח) וסופר היתים והשבועות ואם מנה סימים ולא השבועות יא' בדעד הקמת האחרונים ולא אינה השבועות ואל' היום שמה ימים שכך מלאם כשי"ע הפער וכן כיום ס' עד שמי"ג ל"ד יאמר דכיום שמוכה יאמר דק היום שבוט' וי"ה וז"ל היום שמה ימים שכך מלאם כשי"ע הפער וכן כיום ס' עד שמי"ג ל"ד יאמר פ"ס ו"ד יום שהם שני שבועות וז"ל יאמר היום שני שבועות ויום א' וכן לצולם עכ"ל משא"כ אם ביום ז' או ביום י"ד לא סוכר סימים אפ"ר דלא יא' וכ"כ גימ' הרב נבא"ז בשם ר' זשיין כ"ג מהדר"א קמא שהביא שני דעות אם מנה הימים כראוי התיבות כגון ביום י"ד ימים וכוונת בזה ד"ה דלא יא' וי"ה דלא יא' ול"ז דכל כיוצא בזה יש לשון ולקפור כלל כרחה כיון דדעת הקמת רוב הפוסקים דפסחת היתים והשבועות רק דרכין בזמן הזה ועיין במ"ה שכתב דיש לקפור דוקא בזהו לשון שמכין מה שיאמר דאין לאו הכי לא הוי קפירה כלל : (ח) היום יום אחד נעומר הסכמת האחרונים שלא יאמר שהיום נאמת מה שאומר שהיום לא אשתכרש לו של מי שיסמוך הרוקח וחב"ה זמנה"ל וכן נדקש בפקח מעובדין ז"ל הפירש כך היא דמלת שהיום הוא כתיבה טעם על מה דמכרך עכשיו על קפירת עומר לפי שהיום כך וכך ימים . וכן כענין כ סח בעומר שכתב הרב וכו' ס' ה"פ"ד . כע"ס שאין לו יאמר לעומר אבל באמת ברוב כוספת יתנים כתבו שיש לו יאמר וכן הוא ככל בו ותניו וז"ל ורוקח והשכות הראש"ל וכו' ויארץ . וז"ל דמלת לעומר משמע שהיא ליום השי"ר כך וכך ימים משא"כ נעומר משמע שעכשיו הוא זמן העומר ובאמת זמן העומר הוא רק יום א' דהיינו י"ז יאמר וק"ל וכ"כ בשל"ה ש"ל לעומר דוקא ומ"ה אין לשנות ממנה שנהגו מקדם כי יש להם על מה שיסמכו (י) עד שיגיע ל"ד ימים וכתב דתעזבה מה"ש קאלידכר סימן כ"ו ולכתמלה יש לשפור מנין מעט קודם וכרבי יהודה ביזח"א דף כ"ה ובמקומות שמוכין מנין המרובה קודם כרבי מאיר מוכין ממנה מקומו עכ"ל ושבטין מוכין מנין המועט קודם . וכתב בש"ל ס' ע"ג עד שפרה אומר ימים ומאחר עשר ולמלה אומרים יום זה דרך נתינת לשון הקודש עכ"ל (יא) עד מ"ט יום ותכנה תוספת בתגילה דף ע"כ ב"ה בל הלי"ה ואומר ימי רצון שיככה כ"ה כיון שאינו אלא סוכר לככך כ"ה אבל לשופר ולולב יש עשיה עכ"ל . וכתב מהר"ל כשיגיע למ"ט יום יאמר שהן שבעה שבועות ולאחרת הוא ערב שבועות עכ"ל : ברהיגין לומר מזמור אלילים יתנו וכו' במ"ה ומדשים מקרוב באו והדפסינו כוסת בפירה ע"פ הקוד זכות הפסידו וכו"ג בהקמה שכלולב אומרין פס' ק"י על קדר בוונה האר' יז"ל וכן נדקש קדר בתפלת עם עבודת סכור וכו"ג הרבה ליקוטים מקובלים ונתפשט דבר זה בעיני המון כאלו כל הרוצה ליתול את השם יבא ויתול ובאמת לא כלל לכסיל כבוד כי כבוד אלילים הקטר דבר ואפתיק מ"ה מהר"ל : בתשובה סימן ז"ה וז"ל שאריתי הרבה מן המדקקים בדקדוק עניות לסינים תפילין של יד כשיכנס דע אה"ו קדשים מקרוב בלו ורזים לסינת מכת המיקבלים וממדרשי כעלמ' ומחולשי הרשות לא יביטו כאשר סוחר ולא ידעו מאלו ומובא וכוונתו אלא שכן מאלו בקפרי רש"י ודע שכל רכותי ולכותי הקדושים שמשנן ג' יביטו ולא נהגו כך אלא כדברי התלמוד והפוסקים ועתה פקח עיניך וראה אם היה בזה ממש אי אפשר שלא כוונתו שום מתבר אחד גם לא השתעשע רמו בתלמוד בכלי וירושלמי קפרא ופסיקתא ושלחות ומי שלא ידע להשיג קודה על כהן יבא לקצף בכשיעומו לכן אסור אל התך כדרך אתה ואין לך עסק בכנס זרות המתיירים בח'דושים כאלו הן ודעים ומכילים רוני החורה ונפי"ה והלווי אירועה וגי' ויהיה יפה כמו של רבי שמשון מקיימן אחר שלמד בתרי הקבלה אחר שהוא מתפלל בהנזק בין יאמר וכו' ע"כ כוסה כדרך ויהיה להם מה שלהם אבל דע שכל שמנה ידוע על ההחיות וליכי על ע"ל א"כ עכ"ל מהר"ל כרבי מכרכין דאין לשנות בהכנה אף ככת המקובלים וכ"ש שאר עיוי שמנהגים שהיו כדכרם חיים וז"ל אי כימת דמותר לשנות איה דבר לא היה וקדי קבלה מי שפורסם ומחוקק בתפירות ליוצאי קראם רוצה לכוין איה דבר או לשנות כפי מה שחלף פסוד כדברי אחרונים גם זכרונם לכת ולל' לפרסם דכר לשנות בהנהג ונחמין ככרוכיל על פי שגושה כמגסא יתנים כלינו מידוסי פוסת מתם תל' והשם יודע אם לעקל ועיין לעיל בפיסק' ק"ה שכתב ית' ס'